

Lectura 7

LA BRÚIXOLA

La brúixola és un instrument que serveix per a l'orientació geogràfica mitjançant una agulla que assenyala aproximadament la direcció nord-sud, i est-oest i que es basa en les propietats de les agulles magnetitzades. La seva agulla imantada assenyala el Nord magnètic, que és diferent per a cada zona del planeta, i diferent del Nord geogràfic. Utilitza el magnetisme terrestre. L'agulla imantada indica la direcció del camp magnètic terrestre, apuntant cap als pols nord i sud. No funciona correctament en les zones polars nord i sud, a causa de la convergència de les línies de força del camp magnètic terrestre.

És un aparell de mesura que serveix per determinar qualsevol direcció de la superfície terrestre per mitjà d'una agulla imantada lliure que sempre s'alinea amb el camp magnètic terrestre. A la brúixola hi ha marcats els punts cardinals: Nord, Sud, Est i Oest. La primera forma de brúixola va ser inventada a la Xina al segle II, i es va començar a usar per a l'orientació en terra el 1044.[1]

